

Unifikacja sił*)

Unifikacja sił oddziaływania (SO) jest tuż, tuż. Unifikację SO można stworzyć, wykorzystując do tego celu nadprzyrodzony świat. Oto przykład, jak można to zrobić.

Unifikacja SO nie jest fizycznym procesem, lecz psychicznym. Aby to zrozumieć i zrozumieć istotę samej unifikacji, należy odróżnić od siebie dwie przyczynowo-skutkowe hierarchie - dwa oddzielne światy. Jeden z nich jest głęboko ukryty przed wszelkim poznaniem - to świat nadprzyrodzony (nadnaturalny). Drugi świat - rzeczywisty, naturalny, zwykły - to świat, który znamy z życia codziennego i z naukowych badań.

Świat nadprzyrodzony, i jako pojęcie, i jako obiekt badań i poznania, można rozumieć zarówno w planie religijnym, jak i w planie naukowym.

Świat nadprzyrodzony jest absolutnie niepoznawalny. Na jego temat można tworzyć albo baśnie i mity, albo przekazy religijne, albo najbardziej głębokie teorie naukowe. Baśniową, mityczną i religijną wiedzę o nadprzyrodzonym świecie ludzie tworzyli od najdawniejszych czasów. Z tą wiedzą można zapoznać się czytając odpowiednią literaturę. Najbardziej głęboka teoria naukowa, która opisuje świat nadprzyrodzony, może być podobna do tej, z jaką można zapoznać się czytając artykuł "Pierwszy Fizyczny Paradygmat".

W przedstawionej tam polowej teorii budowy materii, wszystko, co istnieje we wszechświecie, składa się z centralnie-symetrycznych pól (CS-pól). CS-pola poruszają się z powodu istnienia właściwości sąsiednich CS-pól, a one same, za przyczyną własnych właściwości, kierują ruchem sąsiednich CS-pól. Dzieje się to w podobny sposób, jak w przypadku grawitacyjnych oddziaływań w Galileuszowym prawie swobodnego spadania ciał w polu grawitacyjnym.

Polowa teoria budowy materii jest tutaj zaliczana do świata nadprzyrodzonego tylko z jednego powodu, a mianowicie, dlatego że faktycznie i CS-pola, i ich własności, i oddziaływania między CS-polami, to najczystszej wody wymysły. Ale są to bardzo praktyczne wymysły - za ich pomocą można uzasadniać i objaśniać przyczynę istnienia stabilnych obiektów we wszechświecie oraz przyczynę ich ruchu, a także można wyjaśniać wszystkie fizyczne i psychiczne zjawiska. Należy podkreślić, że są to wymysły logiczne, dlatego że one w pełni opierają się na codziennym ludzkim doświadczeniu i fizycznych eksperymentach. Dlatego takie objaśnianie (razem ze źródłem jego pochodzenia) jest w istocie tautologią.

Tautologia ta jest podobna do tej, jaka istnieje w geometrii Euklidesa. W niej, opierając się na doświadczalnych osiągnięciach, zostały stworzone podstawy (u Euklidesa nazywają się one aksjomatami), aby za ich pomocą tworzyć teoretyczne objaśnienia dla doświadczalnych wyników i związanych z nimi zjawisk.

Świat nadprzyrodzony jest, w pewnym sensie, przyczyną istnienia świata, w którym żyjemy. W rzeczywistości, między światem nadprzyrodzonym i światem rzeczywistym nie ma żadnej różnicy - jest to jeden i ten sam świat. Istnienie (w naszej świadomości) jednego bądź drugiego świata zależy od punktu widzenia. W naukowym nadprzyrodzonym świecie są tylko fundamentalne cząstki i ich ruch względem siebie. Ale to jest wystarczającą przyczyną, aby mogły istnieć wszystkie obiekty i wszystkie zjawiska rzeczywistego świata.

Jeśli będziemy posługiwali się tylko pojęciami dotyczącymi świata CS-pól i widzieli tylko te pola, to całe bogactwo, w postaci zbudowanych z nich złożonych struktur, pozostanie poza polem naszego widzenia. Z powodu dwóch takich odmiennych punktów widzenia w opisach obu światów są używane różne pojęcia i różna ich ilość. Ale można także powiedzieć odwrotnie: zastosowanie różnych pojęć i różnych sposobów opisu jest przyczyną powstania dwóch odmiennych punktów widzenia i dwóch różnych światów.

Świat nadprzyrodzony jest niezwykle ubogi w zjawiska i dla jego opisu wystarcza niezwykle mała ilość słów. Oczywiście, nie zajmujemy się tutaj baśniami, mitami, przekazami religijnymi, dlatego to ubóstwo nie ich dotyczy, lecz najbardziej głębokiej naukowej teorii.

Unifikacja działających w przyrodzie sił jest działaniem psychicznym, które zachodzi w umyśle i pamięci człowieka - oczywiście, takie działanie zachodzi, jeśli są warunki, aby ono mogło zachodzić. Unifikacja sił polega na tym, aby rozumieć wszystkie siły, które istnieją w przyrodzie, jako przejawianie się działania jednej i tej samej siły. W tym celu można wykorzystać połowę budowę materii i własności fundamentalnej cząstki - centralnie-symetrycznego pola. Przy takim podejściu można łatwo zrozumieć, że przy dużych odległościach od ciała (albo od pojedynczego CS-pola) interpretujemy i w myślach widzimy je (to fundamentalne pole jednej cząstki albo dużej ich ilości) jako pole grawitacyjne. Przy całkiem małych odległościach, przy których cząstki znajdują się względem siebie w umownie-stabilnych położeniach, istniejące pola nazywamy polami jądrowymi. Wypadkowe pola, które mają szczególną organizację fundamentalnych CS-pól w utworzonych strukturach, znane są jako elektrostatyczne i (elektro)magnetyczne pola.

Ze świata nadprzyrodzonego, który jest ubogi w słowa, można łatwo przechodzić do rzeczywistego świata, który jest bogaty w różnorodne obiekty oraz zjawiska i właśnie z tego powodu wymaga dużej liczby słów. Takie przejście można realizować po prostu modelując za pomocą CS-pól obiekty i zjawiska rzeczywistego świata.

*) Wykorzystane w niniejszym artykule pojęcie świata nadprzyrodzonego ma sens, który jest związany z treścią tego artykułu. Aby przybliżyć czytelnikowi znaczenie tego pojęcia, poniżej znajdują się odpowiedzi Pinopy, jakie zostały udzielone na forum dyskusyjnym (rosyjskojęzycznym) w wątku <http://www.scientific.ru/dforum/altern/1134649626>.

Legnica, 14.12.2005 r.